
Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat

Tram. 200-00040/08

Aprovació: Ple del Parlament

Sessió núm. 60, 15.07.2009, DSPC-P 89

BOPC 521/8, 22.07.2009; DOGC 5432, 30.07.2009, p. 60432-60448

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 15 de juliol de 2009, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana referent al Projecte de llei de mediació en l'àmbit del dret privat (tram. 200-00040/08) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DE MEDIACIÓ EN L'ÀMBIT DEL DRET PRIVAT

PREÀMBUL

La Llei 1/2001, del 15 de març, de mediació familiar de Catalunya, que va complir el compromís adquirit pel legislador amb la disposició final tercera de la Llei 9/1998, del 15 de juliol, del Codi de família, va representar una fita important en la introducció d'aquest procediment en el tractament jurídic de les crisis familiars. Fins aleshores, a Europa, únicament França, amb la reforma del Codi de procediment civil del 1995, tenia una legislació específica en vigor, malgrat que la pràctica de la mediació s'havia estès d'una manera incipient en la major part dels països europeus. La Llei 1/2001 va acomplir la Recomanació (1998) 1, del Comitè de Ministres del Consell d'Europa, que postulava aquest instrument per a facilitar la solució pacífica dels conflictes familiars, un objectiu que s'incardina en la tradició catalana de prevalença de les solucions obtingudes a partir de l'acord de les parts en conflicte.

La llei 1/2001 va comportar una innovació important en l'àmbit del dret de família, en un moment en què a la resta de l'Estat espanyol no existia una pràctica generalitzada de la mediació. Aquesta situació ha canviat d'una manera notable amb l'aprovació de normes específiques en diverses comunitats autònomes.

En els sis primers anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de la Llei 1/2001, hi ha hagut tres factors que han incidit en la necessitat d'actualitzar-la. El primer, lògicament, ha estat l'experiència obtinguda amb la implantació efectiva del sistema. El segon, la publicació de la Recomanació (2002) 10, del Comitè de Ministres del Consell d'Europa, i el debat que s'ha suscitat en l'àmbit de la Unió Europea a partir de la publicació el 2002 del Llibre verd sobre les modalitats alternatives de resolució de conflictes en l'àmbit del dret civil i mercantil. La discussió del text i les aportacions fetes es van concretar en la Proposta de directiva europea sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils, presentada per la Comissió el 20 d'octubre de 2004 i aprovada pel Parlament Europeu i el Consell de la Unió Europea pel procediment de codecisió el 23 d'abril de 2008. El tercer dels elements, d'enorme transcendència, ha estat la modificació de la Llei d'enjudiciament civil introduïda per la Llei de l'Estat 15/2005, del 8 de juliol, per la qual es modifiquen el Codi civil i la Llei d'enjudiciament civil en matèria de separació i divorci, que estableix específicament la mediació familiar en l'àmbit

dels procediments de família. Aquesta reforma dota amb un instrument processal específic la disposició de l'article 79 del Codi de família i aclareix els dubtes en l'aplicació del dret positiu pels tribunals de justícia.

Aquesta llei s'inscriu en un corrent europeu d'actualització de les lleis de mediació. Àustria, amb la Llei 29/2003, i Bèlgica, amb la Llei del 21 de febrer de 2005, han promulgat lleis de mediació general; França té la seva reforma a l'Assemblea Nacional, i altres països estan en procés d'adaptació de llur legislació. Catalunya també necessita actualitzar la seva legislació. Fonamentalment els reduïts àmbits previstos inicialment per a aplicar la Llei han estat un obstacle per a acollir determinats conflictes del cercle més proper a les persones per a les quals la mediació es revela molt útil, com els conflictes entre pares i fills o les disputes familiars per les successions. La utilització de la metodologia de la mediació a l'entorn de les famílies afectades pels processos de discapacitat psíquica o de malalties degeneratives que limiten la capacitat d'obrar és un altre dels camps que justifiquen la modificació legal.

Finalment, la modificació de la llei processal estatal imposa reformar alguns aspectes per a facilitar l'adaptació dels models a les necessitats dels tribunals. És especialment rellevant la inclusió expressa en el procediment especial de família dels principis de la mediació i la transcendència d'aquesta per a l'aprovació de les propostes de la custòdia compartida dels fills, ja que és la garantia que els acords obtinguts són els apropiats i els que protegeixen millor els interessos dels menors.

D'altra banda, determinats conflictes sorgits en l'àmbit de les comunitats i de les organitzacions que estructurin d'una manera primària la societat no poden restar exclosos del camp d'aplicació natural d'aquesta llei, sobretot quan són conseqüència del trencament de les relacions personals entre els afectats i excedeixen l'àmbit merament jurídic. En aquests casos, l'anomenada *mediació comunitària, social o ciutadana* s'ha revelat molt útil per a resoldre problemes caracteritzats pel fet que les persones involucrades s'han de continuar relacionant. En són exemples evidents els conflictes derivats de compartir un espai comú i les relacions de veïnatge, professionals, associatives, col·legials o, fins i tot, de l'àmbit de la petita empresa.

En la perspectiva de les novetats introduïdes per la Directiva 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell de la Unió Europea, del 21 de maig de 2008, sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils, la legislació s'ha d'obrir a poc a poc a aquesta realitat i a les noves demandes de la societat, amb el respecte que mereixen els programes que es desenvolupen des de les administracions locals, des de l'àmbit del departament competent en matèria d'acció social i ciutadania, des de l'Agència Catalana del Consum, des de les cambres de comerç i des de la pràctica de diverses professions. Amb independència de l'esmentada necessitat d'una regulació general de la mediació, cal fixar els principis que garanteixen el bon exercici de la mediació administrada pel departament competent en matèria de dret civil i regular determinats instruments de suport, com ara el règim de la confidencialitat i l'especialització dels mediadors que s'ofereixen des dels registres de professionals habilitats pel Centre de Mediació de Dret Privat, adscrit al departament competent en matèria de dret civil, per a oferir serveis d'aquest tipus als ciutadans que ho demanin. Aquest instrument no incideix en el funcionament de les experiències que ja s'han posat en marxa en altres àmbits, com ara el de l'Administració local i el dels col·legis professionals; al contrari, significa un estímul per a la pràctica professional i per a l'establiment de serveis públics d'aquesta naturalesa.

En aquesta segona fase d'implantació de la mediació, el repte d'incrementar la qualitat dels serveis de mediació s'ha de manifestar des del punt de vista legislatiu. Es compta amb un elenc suficient de mediadors i s'han consolidat amb un èxit notable els programes de formació que ofereixen les universitats i els col·legis professionals vinculats per la Llei 1/2001 a la mediació. Això permet fixar nous objectius en l'especialització i el reciclatge professional dels mediadors i obrir nous àmbits del dret privat amb un marcat caràcter social al desenvolupament d'aquesta metodologia, en col·laboració amb el sistema jurisdiccional.

La voluntat d'evitar la judicialització de determinats conflictes no només té la finalitat d'agilitar el treball dels tribunals de justícia, sinó, fonamentalment, la de fer possible l'obtenció de solucions responsables, autogestionades i eficaces als conflictes, que assegurin el compliment posterior dels acords i que preservin la relació futura entre les parts. Això significa que l'eix central del sistema de la mediació va lligat a la preparació tècnica de la persona mediatadora. Per tant, cal potenciar l'especialització, d'una manera conjunta amb els principis bàsics del sistema: la confidencialitat, la imparcialitat, la neutralitat i els mecanismes de connexió i de cooperació amb els tribunals per a homologar els acords en matèries que requereixin un control jurisdiccional.

La desconfiança que va suscitar la implantació de la mediació en alguns sectors professionals s'ha esvaït gràcies, en part, a l'assentament dels mecanismes de col·laboració entre els col·legis professionals implicats en el desenvolupament de la mediació. Una col·laboració que s'ha de reforçar. La funció de l'advocacia en el procediment de mediació és una garantia per a la salvaguarda dels drets dels ciutadans. Per aquesta raó, s'han d'establir els protocols d'actuació perquè l'advocat o advocada es constitueixi en el principal valedor de la mediació envers els seus clients, com una alternativa més efectiva i indicada, en determinats casos, que la pugna judicial clàssica. Però per a això, com passa en el sistema de confrontació processal, l'advocat o advocada ha de tenir definit d'una manera adequada el seu paper en el procediment de mediació, perquè en cap cas no consideri que els interessos dels seus representats es poden veure perjudicats per manca d'assessorament legal.

Les relacions dinàmiques entre la mediació i el procés judicial són el nucli essencial de la directiva sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils. En aquest sentit, la voluntarietat del sistema per a les parts no és un obstacle perquè aquesta llei estableixi el dret d'aquestes i l'obligació consegüent d'assistir a una sessió informativa que acordi l'òrgan jurisdiccional competent.

Quant als aspectes organitzatius, la implantació efectiva del sistema i l'obertura de la mediació a determinats conflictes civils que sorgeixen en l'àmbit de les comunitats de propietaris i de la vida associativa i fundacional i a altres litigis nascuts en la comunitat que són impròpiament judicialitzats han posat de manifest la necessitat d'adaptar el Centre de Mediació Familiar de Catalunya, òrgan dependent del departament competent en matèria de dret civil i instrument principal de la Llei 1/2001, a les necessitats actuals. Com a conseqüència d'aquesta adaptació, el centre, amb el nom de Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, esdevé l'impulsor principal d'aquest procediment, i també l'òrgan de suport de referència tant dels mediadors com de les persones que volen resoldre llurs diferències mitjançant la mediació. Les seves funcions de foment i vetlla de la mediació s'exerceixen amb un respecte total envers els serveis de mediació d'àmbit local, de l'Agència Catalana del Consum i dels programes d'arbitratge i mediació de les cambres de comerç i dels col·legis professionals, i, si s'escau, amb plena col·laboració amb

aquests.

Aquesta llei respecta voluntàriament els continguts de la Llei 1/2001 i té com a objectius: obrir l'abast de la mediació a determinats conflictes de l'àmbit civil caracteritzats per la necessitat de les parts de mantenir una relació viable en el futur, esvair qualsevol dubte sobre l'abast dels conflictes familiars susceptibles de mediació i, en darrer terme, introduir determinades millores sistemàtiques i tècniques. S'ha de tenir present que el que estableix la directiva esmentada és la introducció de la mediació d'una forma general en tots els àmbits de la conflictivitat civil i mercantil, la qual cosa fa necessària l'aprovació d'una llei general de la mediació. Mentre no s'aprovi la dita llei, cal ordenar la regulació existent i obrir-ne l'abast a nous camps per a mantenir el lideratge que Catalunya, fins i tot en l'àmbit europeu, ha exercit en aquest terreny.

L'article 129 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de dret civil, excepte en les matèries que l'article 149.1.8 de la Constitució atribueix en tot cas a l'Estat. Aquesta competència inclou la determinació del sistema de fonts del dret civil de Catalunya. Així mateix, l'article 130 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència per a dictar les normes processals específiques que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya.

Aquesta llei s'estructura en sis capítols, tres disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

El capítol I, dedicat a les disposicions generals, defineix la mediació com un procediment no jurisdiccional de caràcter voluntari i confidencial adreçat a facilitar la comunicació; en determina l'abast, això és, els conflictes, familiars i en altres àmbits del dret privat, que poden ésser objecte de mediació, i determina tant les persones mediadores com les legitimades per a participar en un procediment de mediació.

El capítol II estableix els principis que han de regir la mediació: la voluntarietat, la imparcialitat i la neutralitat de la persona mediadora, la confidencialitat, el caràcter personalíssim i la bona fe.

El capítol III regula el desenvolupament de la mediació, des de la sessió informativa prèvia, en la qual les persones són assessorades sobre el valor, els avantatges i les característiques de la mediació, fins a la sessió final, de la qual s'ha d'estendre l'acta corresponent. Es regula també la comunicació del resultat de la mediació, l'homologació dels acords presos i l'actuació i els deures de la persona mediadora.

El capítol IV, dedicat a l'organització i als registres de mediació, defineix la naturalesa i les funcions del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, que actua bàsicament en conflictes de dret privat caracteritzats pel trencament de les relacions entre persones que han de mantenir relacions en el futur. Es defineixen també les funcions dels col·legis professionals que duen a terme mediacions en l'àmbit d'aquesta llei. Cal destacar que es dóna a les administracions locals i altres entitats públiques la possibilitat d'establir, sempre dins de llurs competències, serveis de mediació d'acord amb els principis que estableix aquesta llei. També cal destacar que, per a impulsar i difondre la mediació, es crea un comitè assessor. A més, es regulen els registres de persones mediadores, es determina la comunicació de dades de la persona mediadora al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, es reconeix la retribució de les persones mediadores i el benefici de gratuïtat de què poden gaudir les persones que duen a terme una mediació per mitjà del Centre de Mediació de Dret Privat de

Catalunya i compleixen les condicions econòmiques que estableixen les normes reguladores de l'assistència jurídica gratuïta. Finalment, es crea el Registre de Serveis de Mediació Ciutadana.

El capítol V estableix el règim sancionador, mitjançant la descripció dels fets constitutius d'infracció, dels tipus infractors i de les sancions, i la determinació dels òrgans amb competències sancionadores. S'estableix també específicament el deure de les persones mediadores de respectar els principis de la mediació i les normes deontològiques del col·legi professional al qual pertanyen.

El capítol VI estableix el règim de recursos contra les actuacions dictades en els procediments que determina aquesta llei.

Les tres disposicions addicionals creen una xarxa de punts d'informació i d'orientació sobre la mediació i regulen la subjecció als principis de la mediació i la inclusió en els registres de mediadors de persones que exerceixen una professió no subjecta a la col·legiació. Les tres disposicions transitòries estableixen el règim aplicable a les mediacions iniciades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei i regulen la situació de les persones mediadores que han superat els requisits de capacitació a l'empara de la Llei 1/2001 i la dels educadors socials col·legiats, que, encara que no tinguin titulació universitària, poden ésser inclosos en els registres de mediadors si acrediten una formació específica homologada. La disposició derogatòria deroga la Llei de mediació familiar de Catalunya. Finalment, la disposició final primera conté un manament al Govern per al desplegament reglamentari d'aquesta llei i la disposició final segona estableix la data d'entrada en vigor.

Publicació: BOPC 521

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. CONCEPTE I FINALITAT DE LA MEDIACIÓ

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *mediació* el procediment no jurisdiccional de caràcter voluntari i confidencial que s'adreça a facilitar la comunicació entre les persones, per tal que gestionin per elles mateixes una solució dels conflictes que els afecten, amb l'assistència d'una persona mediadora que actua d'una manera imparcial i neutral.

2. La mediació, com a mètode de gestió de conflictes, pretén evitar l'obertura de processos judicials de caràcter contenciós, posar fi als ja iniciats o reduir-ne l'abast.

ARTICLE 2. OBJECTE DE LA MEDIACIÓ

1. La mediació familiar comprèn de manera específica:

a) Les matèries regulades pel Codi civil de Catalunya que en situacions de nul·litat matrimonial, separació o divorci hagin d'ésser acordades en el corresponent conveni regulador.

b) Els acords a assolir per les parelles estables en trencar-se la convivència.

c) La liquidació dels règims econòmics matrimonials.

d) Els elements de naturalesa dispositiva en matèria de filiació, adopció i acolliment, i també les situacions que sorgeixin entre la persona adoptada i la seva família biològica o entre els pares biològics i els adoptants, com a conseqüència d'haver exercit el dret a conèixer les dades biològiques.

e) Els conflictes derivats de l'exercici de la potestat parental i del règim i la forma d'exercici de la custòdia dels fills.

f) Els conflictes relatius a la comunicació i a la relació entre progenitors, descendents, avis, néts i altres parents i persones de l'àmbit familiar.

g) Els conflictes relatius a l'obligació d'aliments entre parents.

h) Els conflictes sobre la cura de les persones grans o dependents amb les quals hi hagi una relació de parentiu.

i) Les matèries que siguin objecte d'acord pels interessats en les situacions de crisi familiars, si el supòsit presenta vincles amb més d'un ordenament jurídic.

j) Els conflictes familiars entre persones de nacionalitat espanyola i persones d'altres nacionalitats residents a l'Estat espanyol.

k) Els conflictes familiars entre persones de la mateixa nacionalitat però diferent de l'espanyola residents a l'Estat espanyol.

l) Els conflictes familiars entre persones de nacionalitats diferents altres que l'espanyola residents a l'Estat espanyol.

m) Els requeriments de cooperació internacional en matèria de dret de família.

n) La liquidació de béns en situació de comunitat entre els membres d'una família.

o) Les qüestions relacionals derivades de la successió d'una persona.

p) Els conflictes sorgits en les relacions convivencials d'ajuda mútua.

q) Els aspectes convivencials en els acolliments de persones grans, i també en els conflictes per a l'elecció de tutors, l'establiment del règim de visites a les persones incapacitades i les qüestions econòmiques derivades de l'exercici de la tutela o de la guarda de fet.

r) Els conflictes de relació entre persones sorgits en el si de l'empresa familiar.

s) Qualsevol altre conflicte en l'àmbit del dret de la persona i de la família susceptible d'ésser plantejat judicialment.

2. La mediació civil a la qual fa referència aquesta llei comprèn qualsevol tipus de qüestió o pretensió en matèria de dret privat que es pugui conèixer en un procés judicial i que es caracteritzi perquè s'hagi trencat la comunicació personal entre les parts, si aquestes han de mantenir relacions en el futur i, particularment, entre d'altres:

a) Els conflictes relacionals sorgits en l'àmbit de les associacions i les fundacions.

b) Els conflictes relacionals en l'àmbit de la propietat horitzontal i en l'organització de la vida ordinària de les urbanitzacions.

c) Les diferències greus en l'àmbit de la convivència ciutadana o social, per a evitar la iniciació de litigis davant dels jutjats.

d) Els conflictes derivats d'una diferent interpretació de la realitat a causa de la coexistència de les diverses cultures presents a Catalunya.

e) Qualsevol altre conflicte de caràcter privat en què les parts hagin de mantenir relacions personals en el futur, si, raonablement, encara es pot evitar la iniciació d'un litigi davant dels jutjats o se'n pot afavorir la transacció.

ARTICLE 3. PERSONES MEDIADORES

1. Pot exercir com a mediador o mediadora, als efectes d'aquesta llei, la persona física que té un títol universitari oficial i que acredita una formació i una capacitació específiques en mediació, degudament actualitzades d'acord amb els requisits establerts per reglament. Aquesta

persona ha d'estar col·legiada en el col·legi professional corresponent, o ha de pertànyer a una associació professional de l'àmbit de la mediació, acreditada pel departament competent en matèria de dret civil, o ha de prestar serveis com a mediador o mediadora per a l'Administració.

2. La persona mediadora pot comptar amb la col·laboració de tècnics, perquè intervinguin com a experts, i amb la participació de comediadors, especialment en les mediacions entre més de dues parts. Aquests professionals han d'ajustar llur intervenció als principis de la mediació.

ARTICLE 4. PERSONES LEGITIMADES PER A INTERVENIR EN UN PROCEDIMENT DE MEDIACIÓ

1. Poden intervenir en un procediment de mediació i instar-lo les persones que tenen capacitat i un interès legítim per a disposar de l'objecte de la mediació.

2. Els menors d'edat, si tenen prou coneixement, i, en tots els casos, els majors de dotze anys poden intervenir en els procediments de mediació que els afectin. Excepcionalment, poden instar la mediació en els supòsits de l'article 2.1.d, e i f. En els casos en què hi hagi contradicció d'interessos, els menors d'edat hi poden participar assistits per un defensor o defensora.

CAPÍTOL II. PRINCIPIS DE LA MEDIACIÓ

ARTICLE 5. VOLUNTARIETAT

1. La mediació es basa en el principi de voluntarietat, segons el qual les parts són lliures d'acollir-s'hi o no, i també de desistir-ne en qualsevol moment.

2. Si un cop iniciat el procediment de mediació qualsevol de les parts en desisteix, no poden tenir efectes en un litigi ulterior el fet del desistiment, les ofertes de negociació de les parts, els acords que hagin estat revocats dins el termini i en la forma escaient ni cap altra circumstància coneguda com a conseqüència del procediment.

ARTICLE 6. IMPARCIALITAT I NEUTRALITAT DE LA PERSONA MEDIADORA

1. La persona mediadora exerceix la seva funció amb imparcialitat i neutralitat, tot garantint la igualtat entre les parts. Si cal, ha d'interrompre el procediment de mediació mentre la igualtat de poder i la llibertat de decidir de les parts no estigui garantida, especialment com a conseqüència de situacions de violència. En tot cas, s'ha d'interrompre o, si escau, paralitzar l'inici de la mediació familiar, si hi ha implicada una dona que ha patit o pateix qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit de la parella o en l'àmbit familiar objecte de la mediació.

2. La persona mediadora ha d'ajudar els participants a assolir per ells mateixos els compromisos i les decisions sense imposar cap solució ni cap mesura concreta i sense prendre-hi part.

3. Si hi ha conflicte d'interessos, vincle de parentiu per consanguinitat fins al quart grau o afinitat fins al segon grau, o amistat íntima o enemistat manifesta entre la persona mediadora i una de les parts, la persona mediadora n'ha de declinar la designació. En cas de dubte, pot demanar un informe al seu col·legi professional.

4. No pot actuar com a mediador o mediadora la persona que anteriorment ha intervingut professionalment en defensa dels interessos d'una de les parts en contra de l'altra.

5. Si es dóna algun dels supòsits de l'apartat 3 i la persona mediadora no n'ha declinat la designació, la part pot, en qualsevol moment del procediment, recusar-ne el nomenament, davant de l'òrgan o la persona que l'hagi designat, d'acord amb el que estableix la legislació sobre

el règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

ARTICLE 7. CONFIDENCIALITAT

1. Totes les persones que intervenen en el procediment de mediació tenen l'obligació de no revelar les informacions que coneguin a conseqüència d'aquesta mediació. Tant els mediadors com els tècnics que participin en el procediment estan obligats a la confidencialitat pel secret professional.

2. Les parts en un procés de mediació no poden sol·licitar en judici ni en actes d'instrucció judicial la declaració del mediador o mediadora com a perit o testimoni d'una de les parts, per tal de no comprometre la seva neutralitat, sens perjudici del que estableix la legislació penal i processal.

3. Les actes que s'elaboren al llarg del procediment de mediació tenen caràcter reservat.

4. No està subjecta al deure de confidencialitat la informació obtinguda en el curs de la mediació que:

a) No està personalitzada i s'utilitza per a finalitats de formació o recerca.

b) Comporta una amenaça per a la vida o la integritat física o psíquica d'una persona.

c) S'obté en la mediació dins de l'àmbit comunitari, si s'utilitza el procediment del diàleg públic com a forma d'intervenció mediadora oberta a la participació ciutadana.

5. La persona mediadora, si té dades que revelen l'existència d'una amenaça per a la vida o la integritat física o psíquica d'una persona o de fets delictius perseguibles d'ofici, ha d'aturar el procediment de mediació i n'ha d'informar les autoritats judicials.

ARTICLE 8. CARÀCTER PERSONALÍSSIM

1. En la mediació, les parts i la persona mediadora han d'assistir personalment a les reunions sense que es puguin valer de representants o d'intermediaris. En situacions excepcionals que facin impossible la presència simultània de les parts, es poden utilitzar mitjans tècnics que facilitin la comunicació a distància, tot garantint els principis de la mediació.

2. En la mediació civil entre una pluralitat de persones, les parts poden designar portaveus amb reconeixement de capacitat negociadora, que representin els interessos de cada col·lectiu implicat.

ARTICLE 9. BONA FE

Les parts i les persones mediadores han d'actuar d'acord amb les exigències de la bona fe.

CAPÍTOL III. DESENVOLUPAMENT DE LA MEDIACIÓ

ARTICLE 10. ÀMBIT D'APLICACIÓ DEL PROCEDIMENT DE MEDIACIÓ

El procediment de mediació que estableix aquesta llei és aplicable:

a) A les mediacions familiars i en altres matèries de dret civil desenvolupades pels mediadors designats per l'òrgan de mediació del departament competent en matèria de dret civil.

b) A les mediacions familiars i en altres matèries de dret civil desenvolupades pels mediadors designats per les entitats signants de convenis amb el departament competent en matèria de dret civil, si ho estableix el mateix conveni.

ARTICLE 11. SESSIÓ INFORMATIVA

1. En la sessió informativa prèvia, les persones són assessorades sobre el valor, els avantatges, els principis i les característiques de la mediació. En funció d'aquest coneixement i del cas concret, decideixen si opten o no per la mediació.

2. Les parts poden designar de comú acord la persona mediadora entre les inscrites en el Registre general del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya. Altrament, han d'acceptar la que designi l'organisme responsable.

3. Les parts que decideixen iniciar la mediació que regula aquesta llei han d'acceptar les seves disposicions i les tarifes de la mediació, les quals s'han de facilitar abans d'iniciar-la, llevat que gaudeixin del dret a la gratuïtat.

4. En els termes que estableix la legislació processal, quan el procés judicial ja s'ha iniciat, l'autoritat judicial pot disposar que les parts assisteixin a una sessió informativa sobre la mediació si les circumstàncies del cas ho fan aconsellable. L'òrgan públic corresponent facilita la sessió informativa i vetlla, si escau, pel desenvolupament adequat de la mediació.

ARTICLE 12. INICI DE LA MEDIACIÓ

1. La mediació es pot dur a terme:

a) Abans d'iniciar el procés judicial, quan es produeixen els conflictes de convivència o les discrepàncies.

b) Quan el procés judicial està pendent, en qualsevol de les instàncies i els recursos, en execució de sentència o en la modificació de les mesures establertes per una resolució judicial ferma, en els termes que determini la legislació processal.

2. La mediació es pot iniciar a petició:

a) De les parts de comú acord, sia per iniciativa pròpia o a instàncies de l'autoritat judicial o per derivació dels jutjats de pau, dels professionals col·legiats o dels serveis públics de diversos àmbits, que poden proposar-la a les parts i contactar amb el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

b) D'una de les parts, si l'altra o les altres n'han manifestat l'acceptació, en el termini de vint dies des que han estat informades.

3. En la mediació familiar, perquè hi pugui haver una nova mediació ha d'haver transcorregut un any des que s'hagi donat per acabada una mediació anterior sobre un mateix objecte o des que aquesta hagi estat intentada sense acord, llevat que l'organisme competent apreciï que es donen circumstàncies que aconsellen dur a terme abans una nova mediació, especialment per a evitar perjudicis als fills menors, a les persones incapacitades o a altres persones que necessiten una protecció especial.

ARTICLE 13. ACTUACIÓ DE LA PERSONA MEDIADORA

La persona mediadora exerceix la seva funció afavorint una comunicació adequada entre les parts i, per tant:

a) Facilita el diàleg, promou la comprensió entre les parts i ajuda a cercar solucions al conflicte.

b) Vetlla perquè les parts prenguin llurs pròpies decisions i tinguin la informació i l'assessorament suficients per a assolir els acords d'una manera lliure i conscient.

c) Fa avinent a les parts la necessitat de vetllar per l'interès superior en joc.

ARTICLE 14. DEURES DE LA PERSONA MEDIADORA

La persona mediadora, al llarg del procediment de mediació, ha de complir els deures següents:

a) Exercir la seva funció, amb lleialtat envers les parts, d'acord amb aquesta llei, el reglament que la desplegui i les normes deontològiques, i ajustant-se als terminis fixats.

b) Donar per acabada la mediació davant de qualsevol causa prèvia o sobrevinguda que faci incompatible la continuació del procediment amb les prescripcions que estableix aquesta llei, i també si aprecia manca de col·laboració de les parts o si el procediment esdevé inútil per a la finalitat perseguida, ateses les qüestions sotmeses a mediació. La persona mediadora ha de prestar una atenció particular a qualsevol signe de violència, física o psíquica, entre les parts i, si escau, denunciar el fet a les autoritats judicials.

ARTICLE 15. REUNIÓ INICIAL

1. La persona mediadora ha de convocar les parts a una primera reunió en què els ha d'explicar el procediment, els principis i l'abast de la mediació. Especialment, les ha d'informar del dret de qualsevol d'elles de donar per acabada la mediació.

2. En la primera reunió, la persona mediadora i les parts han d'acordar les qüestions que cal examinar i han de planificar el desenvolupament de les sessions que poden ésser necessàries.

3. La persona mediadora ha d'informar les parts de la conveniència de rebre assessorament jurídic durant la mediació i de la necessitat de la intervenció d'un advocat o advocada designat lliurement per tal de redactar el conveni o el document jurídic escaient, sobre la base del resultat de la mediació. En els casos en què sigui procedent, l'advocat o advocada pot ésser el que correspongui segons el torn d'ofici, a sol·licitud de les persones interessades.

4. En funció de les circumstàncies del cas, la persona mediadora pot informar les parts de la conveniència de rebre un assessorament específic altre que el jurídic.

ARTICLE 16. ACTA INICIAL DE LA MEDIACIÓ

1. De la reunió inicial de la mediació, se n'ha d'estendre una acta, en la qual s'han de fer constar la data, la voluntarietat de la participació de les parts i l'acceptació dels deures de confidencialitat. S'han d'establir l'objecte i l'abast de la mediació i una previsió del nombre de sessions.

2. La persona mediadora i les parts signen l'acta, de la qual reben un exemplar.

ARTICLE 17. DURADA DE LA MEDIACIÓ

1. La durada de la mediació depèn de la naturalesa i la complexitat del conflicte, però no pot excedir els seixanta dies hàbils, comptadors des del dia de la reunió inicial. Mitjançant una petició motivada de la persona mediadora i de les parts, l'òrgan o l'entitat competent en pot prorrogar la durada fins a un màxim de trenta dies hàbils més, en consideració a la complexitat del conflicte o al nombre de persones implicades.

2. S'ha d'establir per reglament el nombre màxim de sessions de la mediació. Aquest nombre màxim s'ha de respectar tant si la mediació acaba amb acord com si no.

ARTICLE 18. ACTA FINAL

1. De la sessió final de la mediació, se n'ha d'estendre una acta, en la qual han de constar exclusivament i d'una manera clara i concisa els acords assolits.

2. Si és impossible arribar a cap acord, s'ha d'estendre una acta en què tan sols s'ha de fer constar aquest fet.

3. La persona mediadora i les parts signen l'acta, de la qual reben un exemplar que, si escau, traslladen als advocats respectius.

ARTICLE 19. ACORDS I COMUNICACIÓ DEL RESULTAT DE LA MEDIACIÓ

1. Els acords respecte a matèries i persones que necessiten una protecció especial, i també respecte a les matèries d'ordre públic que determinen les lleis, tenen caràcter de propostes i necessiten, per a ésser eficaços, l'aprovació de l'autoritat judicial.

2. Els acords han de donar prioritat a l'interès superior dels menors i de les persones incapacitades.

3. Els advocats de les parts poden traslladar l'acord assolit mitjançant la mediació al conveni regulador o al document o protocol corresponent, per tal que s'incorpori al procés judicial en curs o per tal que s'iniciï, perquè sigui ratificat i, si escau, aprovat.

4. En la mediació feta per indicació de l'autoritat judicial, la persona mediadora ha de comunicar a aquesta autoritat, en el termini de cinc dies hàbils des de l'acabament de la mediació, si s'ha arribat a un acord o no.

CAPÍTOL IV. ORGANITZACIÓ I REGISTRES

ARTICLE 20. EL CENTRE DE MEDIACIÓ DE DRET PRIVAT DE CATALUNYA

1. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya és un òrgan adscrit al departament competent en matèria de dret civil mitjançant el centre directiu que en té atribuïda la competència.

2. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya té per objecte promoure i administrar la mediació regulada per aquesta llei i facilitar-hi l'accés.

ARTICLE 21. FUNCIONS DEL CENTRE DE MEDIACIÓ DE DRET PRIVAT DE CATALUNYA

El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya exerceix les funcions següents:

a) Fomentar i difondre la mediació.

b) Actuar com a instrument especialitzat en l'àmbit dels conflictes familiars, en matèries de dret privat i en d'altres que es determinin per llei, amb un respecte total a les iniciatives de mediació ciutadana existents, d'àmbit municipal o exercides per altres entitats públiques o privades, i com a centre de seguiment, estudi, debat i divulgació de la mediació i de les relacions amb altres organismes estatals i internacionals amb finalitats equiparables.

c) Gestionar el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar i el Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat.

d) Homologar, a l'efecte de la inscripció de les persones mediadores en els registres i censos corresponents, els estudis, els cursos i la formació específica en matèria de mediació.

e) Establir els requisits d'actualització de coneixements que garanteixin la plena aptitud de la persona mediadora i, de la mateixa manera, promoure l'especialització dels mediadors en diferents camps, dins dels àmbits respectius.

f) Facilitar les sessions informatives gratuïtes, tant a sol·licitud directa de les parts com a instància judicial o per derivació d'altres òrgans actius titulars de serveis públics amb competència en matèria de resolució de conflictes familiars i de dret privat.

- g) Donar curs a les mediacions provinents de les autoritats judicials i administratives competents i fer-ne el seguiment.
- h) Designar la persona mediadora a proposta de les parts o quan la mediació és instada per l'autoritat judicial.
- i) Fer el seguiment del procediment de mediació i arbitrar les qüestions organitzatives que se suscitin i no formin part de l'objecte sotmès a mediació.
- j) Vetllar pel compliment dels terminis del procediment de mediació i arbitrar amb relació a les actuacions corresponents per a evitar dilacions que perjudiquin les parts.
- k) Elaborar propostes i emetre els informes sobre el procediment de mediació que, amb relació a les seves funcions, li demani el conseller o consellera competent en matèria de dret civil.
- l) Promoure l'estudi de les matèries generals de la mediació i de les específiques en funció de l'àmbit d'aplicació.
- m) Elaborar una memòria anual d'activitats.
- n) Trametre al col·legi professional corresponent les queixes o les denúncies que es presentin com a conseqüència de les actuacions de les persones mediadores inscrites en els seus registres i fer-ne el seguiment.
- o) Promoure la col·laboració amb col·legis professionals, administracions locals i altres entitats públiques, i també amb els cossos de policia, per a facilitar que la informació i l'accés a la mediació arribin a tots els ciutadans.

ARTICLE 22. FUNCIONS DELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

Els col·legis que integren els professionals que fan mediacions en l'àmbit d'aquesta llei exerceixen les funcions següents:

- a) Gestionar el registre de persones mediadores que hi estiguin col·legiades i comunicar-ne les altes i baixes al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.
- b) Proposar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya la persona mediadora quan les parts s'adrecin al col·legi professional.
- c) Dur a terme la formació específica i declarar la capacitació de les persones mediadores.
- d) Complir la funció deontològica i disciplinària respecte als col·legiats que exerceixen la mediació.
- e) Comunicar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya les mesures adoptades com a conseqüència dels expedients disciplinaris oberts a persones mediadores.
- f) Col·laborar amb el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya en el foment i la difusió de la mediació.
- g) Introduir, en l'àmbit de la formació especialitzada que duguin a terme, l'estudi de les tècniques de mediació, de negociació i de resolució alternativa de conflictes.
- h) Elaborar propostes i emetre els informes sobre els procediments de mediació que li demani el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.
- i) Elaborar una memòria anual de les activitats del col·legi professional en l'àmbit de la mediació, que s'ha de trametre al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.
- j) Dur a terme formació de capacitació en matèria de violència en l'àmbit familiar, per tal de detectar i identificar situacions de risc, prestant una atenció especial a les que afectin persones en situació de

dependència.

ARTICLE 23. ADMINISTRACIONS LOCALS I ALTRES ENTITATS PÚBLIQUES

1. Es reconeix la capacitat d'autoorganització de les administracions locals i d'altres entitats públiques per a establir, en l'àmbit de llurs competències, activitats i serveis de mediació, d'acord, en tots els casos, amb els principis que estableix el capítol II.

2. Les administracions locals i les entitats públiques poden signar convenis de col·laboració amb el departament competent en matèria de dret civil per a promoure i facilitar la mediació regulada per aquesta llei en els àmbits territorials respectius.

ARTICLE 24. COMITÈ ASSESSOR

Es crea un comitè assessor format per representants dels col·legis professionals, de les associacions representatives d'ens locals i d'altres associacions i per experts amb experiència en el camp de la mediació, i també per representants del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, amb l'objectiu d'impulsar i difondre la mediació. La composició i les funcions del comitè assessor s'han de determinar per reglament.

ARTICLE 25. ELS REGISTRES DE PERSONES MEDIADORES

1. Les persones que compleixen els requisits que estableix l'article 3 i volen exercir les funcions de mediació que regula aquesta llei s'han d'inscriure en el registre del col·legi professional al qual pertanyen o en una associació professional de mediació acreditada pel departament competent en matèria de dret civil.

2. Les persones mediadores que siguin membres d'una associació professional de l'àmbit de la mediació acreditada pel departament competent en matèria de dret civil poden sol·licitar llur inscripció en el Registre general del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya. Per a poder-s'hi inscriure, han d'acreditar el compliment dels requisits establerts per reglament.

3. Els col·legis professionals, mitjançant l'aplicació telemàtica que es determini per reglament, han de donar trasllat de les inscripcions al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, el qual ha d'inscriure els professionals mediadors en el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar o en el Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat o en els altres registres que corresponguin, si compleixen els requisits establerts per reglament.

4. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i els col·legis professionals han d'aplicar un criteri de repartiment equitatiu de les mediacions, tant en la designació de persona mediadora feta pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya com en les propostes que presentin els col·legis professionals, sens perjudici de l'assignació d'una persona mediadora a un òrgan jurisdiccional o a un cas particular si les circumstàncies ho aconsellen.

5. L'estructura i el funcionament dels registres s'han de determinar per reglament.

ARTICLE 26. COMUNICACIÓ DE DADES

1. La persona mediadora ha de comunicar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i, si escau, al servei del col·legi professional al qual pertany:

a) L'inici de la mediació, trametent una còpia de l'acta inicial signada per les parts i per la persona mediadora.

b) La finalització de la mediació i les dades relatives a cada mediació, mitjançant un imprès normalitzat, als efectes de gestió i per

qüestions estadístiques i de verificació.

c) La decisió de la persona mediadora de donar per acabada la mediació, per manca de col·laboració de les parts o quan el procediment esdevé inútil.

d) La finalització de la mediació en cas d'haver detectat elements que revelin l'existència d'una amenaça per a la vida o la integritat física d'una persona.

2. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i els serveis dels col·legis professionals garanteixen la confidencialitat de les dades rebudes, d'acord amb la normativa de protecció de dades.

ARTICLE 27. BENEFICI DE GRATUÏTAT I RETRIBUCIÓ DE LES PERSONES MEDIADORES

1. Les persones que s'adrecin al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, en els supòsits que estableix aquesta llei, poden gaudir del benefici de gratuïtat, sempre que es donin les condicions materials que estableixen les normes reguladores de l'assistència jurídica gratuïta. El benefici de gratuïtat l'han de concedir els òrgans que es determinin per reglament, per mitjà del procediment que s'estableixi també per reglament.

2. Quan s'inicia la mediació amb la intervenció del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, si una o més parts no disposen del dret de justícia gratuïta, la persona mediadora les ha d'informar de les tarifes establertes per a les mediacions gestionades pel Centre.

3. L'Administració, malgrat el que estableix l'apartat 2, en interès dels usuaris i de la difusió de la mediació, pot preveure la possibilitat d'iniciar programes en què la mediació es faci d'una manera gratuïta per als usuaris, sigui a iniciativa del mateix departament competent en matèria de dret civil o en col·laboració amb altres organismes públics o privats.

4. Si una o més parts tenen dret a justícia gratuïta, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya ha de retribuir les persones mediadores d'acord amb les tarifes que fixa el departament competent en matèria de dret civil.

5. Les persones que s'acullen a la mediació per mitjà del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i no tenen benefici de gratuïtat han d'abonar a la persona mediadora, si l'altra part sí que té reconegut aquest dret, la meitat de les tarifes que fixa el departament competent en matèria de dret civil.

6. En les mediacions amb pluralitat de parts gestionades pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya s'ha d'establir la remuneració sobre la base de les tarifes que fixa el departament competent en matèria de dret civil i en funció del nombre de parts i de la complexitat del cas.

7. En les mediacions organitzades per col·legis professionals, ajuntaments i entitats públiques, hom s'ha d'atenir al que disposa l'entitat corresponent, prestant una atenció especial a aquells col·lectius que presenten dificultats derivades de situacions de dependència o amb obstacles per a emancipar-se.

ARTICLE 28. REGISTRE DE SERVEIS DE MEDIACIÓ CIUTADANA

Es crea el Registre de Serveis de Mediació Ciutadana per a facilitar l'accés dels usuaris al servei de mediació. L'estructura i la gestió d'aquest registre s'han d'establir per reglament.

CAPÍTOL V. RÈGIM SANCIONADOR

ARTICLE 29. RESPONSABILITAT DE LA PERSONA MEDIADORA

L'incompliment de les obligacions establertes per aquesta llei que comporti actuacions o omissions constitutives d'infracció dóna lloc a les sancions corresponents en cada cas, després de l'expedient contradictori.

ARTICLE 30. FETS CONSTITUTIUS D'INFRACCIÓ

Són infraccions:

- a) Incomplir els deures d'imparcialitat i neutralitat i de confidencialitat exigibles en els termes que estableixen l'article 6 i l'article 7.1, 2 i 3, respectivament.
- b) Incomplir el deure de denunciar en els termes que estableix l'article 7.5.
- c) Incomplir els deures que estableix l'article 14.
- d) Incomplir l'obligació de comunicació a l'autoritat judicial que estableix l'article 19.4.
- e) Incomplir l'obligació d'iniciar la mediació en els terminis fixats per reglament.
- f) Incomplir l'obligació de comunicar el resultat de la mediació al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya que estableix l'article 26.
- g) Incomplir el deure de facilitar prèviament les tarifes, en els termes que estableix l'article 27.2, o incrementar l'import fixat pel departament competent en matèria de dret civil en les mediacions gestionades pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.
- h) Abandonar el procediment de mediació sense causa justificada.

ARTICLE 31. TIPUS D'INFRACCIONS

1. Les infraccions per incompliment de les prescripcions d'aquesta llei poden ésser lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus els fets a què fa referència l'article 30.c, d i e que no comporten perjudicis a les parts.

3. Són infraccions greus:

- a) Els fets a què fa referència l'article 30.a, b, g i h que no comporten perjudicis greus a les parts.
- b) La reiteració d'una infracció lleu en el termini d'un any.
- c) Els fets a què fa referència l'article 30.c, d i e que comporten perjudicis lleus a les parts.

4. Són infraccions molt greus:

- a) Els fets a què fa referència l'article 30.a, c i h que comporten perjudicis greus a les parts.
- b) La reiteració d'una infracció greu en el termini de dos anys.

ARTICLE 32. SANCIONS

Les sancions que es poden imposar són:

- a) Per una infracció lleu, amonestació per escrit, que s'ha de fer constar en l'expedient del registre.
- b) Per una infracció greu, suspensió temporal de la capacitat d'actuar com a persona mediadora per un període d'un mes a un any.
- c) Per una infracció molt greu, suspensió temporal de la capacitat d'actuar com a persona mediadora per un període d'un any i un dia a tres anys, o baixa definitiva del Registre general del Centre de

Mediació de Dret Privat de Catalunya.

ARTICLE 33. ÒRGANS SANCIONADORS

L'exercici de la potestat sancionadora que regula aquesta llei correspon:

a) Respecte a les persones mediadores col·legiades, als col·legis professionals als quals pertanyin d'acord amb els procediments i mitjançant els òrgans que estableixin llurs pròpies normes.

b) Respecte a les persones mediadores que prestin serveis de mediadors per a una administració pública, a l'administració pública de la qual depenguin d'acord amb el procediment i mitjançant els òrgans que estableixin les seves pròpies normes.

c) Respecte a les persones mediadores amb titulació no subjecta a col·legiació i que no prestin serveis de mediadors per a una administració pública, d'acord amb el procediment que s'aprovi per reglament, als òrgans següents:

Primer. El conseller o consellera competent en matèria de dret civil, en el cas d'infraccions molt greus.

Segon. El secretari o secretària general del departament competent en matèria de dret civil, en el cas d'infraccions greus.

Tercer. El director o directora del centre directiu al qual està adscrit el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, en el cas d'infraccions lleus.

ARTICLE 34. NORMES DEONTOLÒGIQUES

Les persones mediadores han de respectar els principis de la mediació que estableixen aquesta llei, les normes deontològiques del col·legi professional al qual pertanyen i les altres normes de conducta específiques adreçades a les persones mediadores.

CAPÍTOL VI. RÈGIM DE RECURSOS

ARTICLE 35. RÈGIM DE RECURSOS

1. Pertoca al director o directora del centre directiu del departament competent en matèria de dret civil al qual és adscrit el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya dictar els actes administratius en les matèries de la seva competència. Contra aquests actes es pot interposar un recurs d'alçada davant l'òrgan superior jeràrquic del que els ha dictats. El recurs extraordinari de revisió es pot interposar davant el conseller o consellera competent en matèria de dret civil en els supòsits que estableix la legislació de procediment administratiu.

2. La interposició del recurs contenciós administratiu és procedent d'acord amb el que estableixi la llei d'aquesta jurisdicció.

3. L'exercici d'accions civils i laborals es regeix per les normes que hi són aplicables, i la reclamació prèvia ha d'ésser resolta pel conseller o consellera competent en matèria de dret civil.

4. És aplicable als actes dels òrgans dels col·legis professionals el règim de recursos que estableixen els estatuts respectius i la Llei 7/2006, del 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. XARXA D'INFORMACIÓ I D'ORIENTACIÓ

El departament competent en matèria de dret civil, mitjançant el centre directiu al qual està adscrit el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, ha de promoure, per mitjà de la signatura de convenis de

col·laboració amb ajuntaments, consells comarcals i altres organismes públics, la creació i la gestió d'una xarxa de punts d'informació i d'orientació sobre la mediació que abasti tot Catalunya, i també la formació dels equips vinculats a la xarxa.

SEGONA. SUBJECCIÓ ALS PRINCIPIS DE LA MEDIACIÓ

Els principis que estableix el capítol II són aplicables a totes les persones mediadores que duguin a terme actuacions de mediació per a la resolució de conflictes en l'àmbit familiar i en els altres de dret privat als quals fa referència aquesta llei.

TERCERA. INCLUSIÓ EN ELS REGISTRES DE MEDIADORS DE PERSONES QUE EXERCIXEN UNA PROFESSION NO SUBJECTA A COL·LEGIACIÓ

Les persones que tenen una titulació universitària i que exerceixen una professió no subjecta a col·legiació, o que presten serveis de mediadors per a l'Administració pública, poden demanar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya d'ésser incloses en els registres respectius de mediadors, sempre que compleixin els altres requisits que estableixen l'article 3.1 i el reglament corresponent.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. RÈGIM APLICABLE A LES MEDIACIONS INICIADDES ABANS DE L'ENTRADA EN VIGOR D'AQUESTA LLEI

Les mediacions iniciades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei es regeixen per la Llei 1/2001, del 15 de març, de mediació familiar de Catalunya.

SEGONA. SITUACIÓ DE LES PERSONES MEDIADORES QUE HAN SUPERAT ELS REQUISITS DE CAPACITACIÓ D'ACORD AMB LA LLEI 1/2001

Les persones mediadores que han superat els requisits de capacitació d'acord amb la Llei 1/2001 mantenen llur inscripció en el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar.

TERCERA. SITUACIÓ DELS EDUCADORS SOCIALS QUE COMPLEIXEN EL REQUISIT QUE ESTABLEIX LA LLEI 15/1996

Els educadors socials que no estiguin en possessió d'una titulació universitària i que estiguin col·legiats en el Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria quarta de la Llei 15/1996, del 15 de novembre, de creació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya, i l'article 11 dels estatuts del dit Col·legi, i que acreditin una formació i una capacitació específiques en mediació, homologada pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, poden sol·licitar d'ésser inclosos en el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar i en el Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Es deroga la Llei 1/2001, del 15 de març, de mediació familiar de Catalunya.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. DESPLEGAMENT PER REGLAMENT

El Govern ha de regular per reglament, en el termini de sis mesos, l'organització, l'estructura, el funcionament i la publicitat dels registres de persones mediadores, la capacitació de les persones mediadores, el règim de tarifes i les altres qüestions que siguin pertinents.

SEGONA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2009

El secretari tercerEl president del Parlament
Jordi Miralles i ConteErnest Benach i Pascual